

Nr 563

Av fru **Thorsson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 100, angående anslag för budgetåret 1957/58 till främjande av bostadsförsörjningen.*

De förbättringar av familjebostadsbidragen, som föreslås i Kungl. Maj:ts proposition nr 100 angående anslag för budgetåret 1957/58 till främjande av bostadsförsörjningen m. m., är starkt motiverade, ja rent av nödvändiga, sedda mot bakgrunden av den genom slopandet av vissa generella subventioner väntade hyreshöjningen. Att familjebostadsbidrag nu även föreslås införda till ettbarnsfamiljer, inklusive ensamstående barnförsörjare med ett barn, i de lägsta inkomstgrupperna är en välkommen nyhet. Av undersökningar och utredningsarbete under de senaste åren har tydligt framgått, att framför allt de ensamstående mödrarna utgör en ekonomiskt och socialt eftersatt grupp, som i flera avseenden behöver ett förstärkt samhälleligt stöd. Vid sidan av det allmänna barnbidraget borde ett familjebostadsbidrag kunna utgöra ett verksamt sådant stöd.

Om familjebostadsbidraget skall kunna fylla denna funktion, måste det emellertid vara relativt kraftigt tilltaget. För den grupp, varom här är fråga, kan det icke vara tillräckligt att genom bidraget kompensera, eventuellt något överkompensera, den väntade hyreshöjningen. Av socialstyrelsens s. k. mödraundersökning framgår att flertalet av framför allt de ogifta mödrarna befinner sig i så låga inkomstlägen, att de knappast har råd att för närvarande fråga efter godtagbar egen bostad; än svårare blir detta givetvis efter en hyreshöjning. Här blir det alltså fråga om att genom familjebostadsbidraget sätta denna grupp i stånd till att över huvud taget fråga efter en godtagbar familjebostad.

Bostadspolitiska utredningen utgick vid sitt förslag på denna punkt från den jämförelse som i tidigare sammanhang gjorts mellan hjälpbehovet för ensamstående med ett barn och för fullständiga familjer med två barn. Bostadsbidragen föreslogs med ledning härav till samma belopp för ensamstående barnförsörjare med högst 4 000 kronors beskattningsbar inkomst som för familj med två barn och högst 6 000 kronors beskattningsbar inkomst. Med tanke på den taxerade inkomst, som med gällande Ortsavdrag ligger bakom dessa inkomststreck, måste utredningens förslag anses vara realistiskt avvägt.

I propositionen har bostadsbidraget för ensamstående med ett barn föreslagits utgå med samma belopp som det reducerade bidraget, d. v. s. bi-

draget för en tvåbarnsfamilj med högst 7 500 kronors beskattningsbar inkomst.

Med hänsyn till det starkt markerade hjälpbehovet bland de ensamstående mödrarna, anser vi att bostadspolitiska utredningens principförslag borde fullföljas, med den jämkning nedåt av beloppen som är motiverad av den modifiering av utredningens förslag på subventionssidan, som propositionen innebär. Vi vill alltså föreslå, att familjebostadsbidrag utgår till ensamstående barnförsörjare med ett barn och högst 4 000 kronors beskattningsbar inkomst med belopp motsvarande helt bidrag för tvåbarnsfamiljer, d. v. s. respektive 570, 600 och 630 kronor, samt att bidraget ökas med 150 kronor för varje ytterligare barn.

Vi hemställer alltså,

att riksdagen måtte, med ändring av vad i Kungl. Maj:ts proposition nr 100 föreslås beträffande familjebostadsbidrag till vissa ensamstående med barn, besluta att sådana bidrag skall utgå med i motionen här ovan angivna bidragsbelopp, samt

till bostadsrabatter bevilja ett anslag, i avseende på ovanstående grupp beräknat efter de i motionen yrkade bidragsbeloppen.

Stockholm den 27 mars 1957

Inga Thorsson

Sigrid Ekendahl

Nancy Eriksson

Erik Adamsson